

(Прес РС)

Босна није света крва, али сви се понашају као да јесте. У дугогодишњим домаћим и иностраним више-мање бурним расправама о БиХ, све је довођено у питање: и Дејтонски споразум, и ОХР и бонска овлашћења, децентрализација и централизација, ентитети и кантони, Анекс 4 и уставна рјешења, све странке и политичари, бошњачки унитаризам и хрватски и, нарочито, српски сепаратизам, и политика Загреба и, нарочито, Београда, али и политика ЕУ, САД, Русије и Турске, као и све остало. Говорили су и писали о томе паметни и непаметни политичари, научници и новинари, одржане бројне конференције и објављене читаве библиотеке књига, одбрањене на стотине доктората, код нас и у свијету.

Ни након двије деценије није се дошло за све задовољавајућег рјешења, а при томе као да ником није пало на памет да је проблем свих проблема заправо сама Босна као „држава“. Односно, да је рјешење свих рјешења да се од ње једноставно одустане и од једне сложене направе три националне државе које су, примјерима је потврђено, увијек безбједније, стабилније, хомогеније, ефикасније и продуктивније. Наравно, није да није то свима падало на памет, али сви о томе ћуте. За бошњачки народ то је ноћна мора, српски и хрватски о томе слатко сањају, а њихови политичари залажу се за унитарну Босну, одбрану изворног Дејтона или Трећи ентитет.

Докле ће "света крва" преживети

Пише: Ненад Кецмановић
уторак, 25 август 2015 08:38

Докле ће "света крава" преживети

Пише: Ненад Кецмановић
уторак, 25 август 2015 08:38

